

รูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครอง ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

สุภาวดี ลาภเจริญ
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
อีเมล: Supawadeela.l@ds.ru.ac.th

กิตติศักดิ์ อังคะนาวิณ
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อีเมล: phumphakhawat.ps@gmail.com

Received: March 22, 2019 Revised: June 26, 2019

Accepted: June 29, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 และนำผลที่ได้จากการศึกษาเสนอผู้บริหารโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขนักเรียน และด้านการส่งต่อ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การศึกษาได้ดำเนินการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือกลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองรูปแบบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำนวน 269 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศหญิง มีอายุ 30-40 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า รูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน รองลงมา คือด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขนักเรียน และอันดับสุดท้าย คือด้านการคัดกรองนักเรียน

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารงาน,ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, โรงเรียนพนัสพิทยาคาร, สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ

**ADMINISTRATIVE MODEL OF STUDENT CARE AND SUPPORTING SYSTEM
OF PARENTS OF IN PUBLIC BASIC EDUCATION INSTITUTIONS OF
PHANATPITTAYAKARN SCHOOL UNDER THE OFFICE OF SECONDARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 18**

Supawadee Lapcharoen

Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, 10240, Thailand²

Supawadeela.l@ds.ru.ac.th

Kittisak Ungkanawin

King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

E-mail: phumphakhawat.ps@gmail.com,

ABSTRACT

The purpose of this study was to study the administrative model of student support system in basic education institutions in the state Phanapittayakan School under the Office of Secondary Educational Service Area 18 and bringing the results from the study to the administrators of Phanatpittayakan School Under the Office of Secondary Educational Service Area 18 in terms of knowing individual students, screening students for promoting students in prevention, helping and editing students And forwarding classified by personal data such as gender, age, education level. The study conducted a survey study; the population used in the study was a sample of parents, the administrative system for student support system in the basic education institutions of the state, Phanatpittayakarn School. Under the Office of Secondary Educational Service Area, Area 18, number 269 people. The instrument used in the study is a questionnaire.

The results showed that most respondents were female, aged 30-40 years of secondary education or equivalent level of administrative management system for

student support systems in the basic education institutions of the state, Phanatpittayakan School under the Office of Secondary Educational Service Area 18, overall, at a high level when considered. In each aspect, it was found that the first rank was the promotion of students, followed by the individual's knowledge of forwarding, protection Edit and students, and is the last screening students.

Key words: Administrative model, Student support system, Phanatpittayakan School, State basic school

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2553 มีเจตนารมณ์มุ่งเน้นการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และความมุ่งหมายในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ เคารพกฎหมาย ความเสมอภาคและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมและประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังกำหนดหลักการจัดการศึกษาให้เป็นการศึกษาตลอดชีวิต ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้มีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายการจัดการการศึกษา คือ ทำให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง และมีความรู้ มีคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546:17)

การศึกษานับว่ามีความจำเป็นและก่อให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของทุกคน ผลที่ได้รับจากการศึกษา คือ มวลประสบการณ์และความรู้ ที่ช่วยส่งเสริมให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข การศึกษาจึงมีส่วนช่วยยกระดับความเป็นอยู่ของมนุษย์ให้มีความเจริญทางด้านวัตถุและจิตใจ ช่วยพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ให้พร้อมในการดำเนินชีวิตในสังคมยุคปัจจุบัน ดังนั้นคนทุกคนในสังคมปัจจุบันจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต การศึกษาทำให้ผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ คู่คุณธรรม เป็นผู้ที่มีจริยธรรมที่ดี สร้างวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543 : 9)

บทบาทของสถานศึกษาในการปฏิรูปการเรียนรู้ในสถานศึกษา พัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายในระดับต่าง ๆ แต่เนื่องจากในปัจจุบันสังคมไทยได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว และมีผลกระทบต่อนักเรียนซึ่งอยู่ในวัยที่ขาดประสบการณ์ ดังที่กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขได้กล่าวไว้ว่า เนื่องจากผลของความเจริญก้าวหน้าหรือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ข้อมูล ข่าวสารและการคมนาคม การรับเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่างๆเข้ามา ทำให้บุคคลต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยเฉพาะนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ วัยของความอยากรู้อยากลอง อาจประพฤติดนไม่เหมาะสมโดยไม่ได้ไตร่ตรองว่า ถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดีต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและสังคมอย่างไรบ้าง จึงเป็นวัยที่เสี่ยงต่อการแสดงพฤติกรรมที่มีปัญหา (กรมสุขภาพจิต. 2544:11)

เพื่อให้โรงเรียนสามารถพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้นั้นจึงต้องจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนขึ้นซึ่ง

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการทางการศึกษาของโรงเรียนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการป้องกัน แก้ไขปัญหาที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้นักเรียนทุกคน มีคุณภาพตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ค้นพบ และ พัฒนาศักยภาพของตนให้มีทักษะการดำรงชีวิต มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักคิด ตัดสินใจและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขตลอดจนป้องกัน และแก้ไขปัญหาให้นักเรียนไม่ให้กลายเป็น ปัญหาสังคม โดยมีกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน ด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานอย่างชัดเจน มีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินการ มีการประสานความร่วมมือของผู้ปกครอง ครูและผู้เกี่ยวข้องหรือชุมชน รวมทั้งการสนับสนุน รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน เพื่อให้การดำเนินการงานพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (กรมสามัญศึกษา. 2544:5)

ผู้ศึกษาในฐานะเป็นบุคลากรทางการศึกษาและเป็นคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอสันนิคม จังหวัด ชลบุรีซึ่งมีอยู่ในพื้นที่เดียวกับโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 และมีบุตรหลานและญาติ เรียนอยู่โรงเรียนพนัสพิทยาคาร พบว่า ยังมีปัญหาเกี่ยวกับด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างและทำการเกษตร ไม่ค่อยมีเวลาดูแลเอาใจใส่ บุตร หลาน การได้รับความเอาใจใส่ต่างๆ จึงไม่เต็มที่ ขาดการอบรมบ่มนิสัยอย่างต่อเนื่อง หากปล่อย นักเรียนให้อยู่ในสภาพนี้นานๆจะทำให้เด็กนักเรียนกลายเป็นปัญหาของสังคม ครูบางคนแยกแยะนักเรียนแค่ ภายนอก เช่น นักเรียนบางคนแต่งกายสะอาด เรียบร้อย ก็คิดว่านักเรียนคนนี้เป็นเด็กที่มีสภาวะทาง ครอบครัวยุติดี ไม่ว่าจะเป็นด้านฐานะ ด้านครอบครัวที่อบอุ่น และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วตรงข้ามกับความคิดของครู เพราะจากการที่ครูต้องไปเยี่ยมบ้าน ทำให้รับรู้สภาพทางครอบครัว สุขภาพ และปัญหาต่างๆ ที่สามารถมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียน ทำให้ โรงเรียนต้องมีการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนนักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนที่มีปัญหาหรือไม่มีปัญหา ก็ตาม ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ครูไม่เห็นความสำคัญของนักเรียน บางคน ทำให้ครูไม่สามารถแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มได้ ด้านการคัดกรองนักเรียน คือ เนื่องจากครูไม่สามารถแยกนักเรียนบางคนออกเป็นกลุ่ม ทำให้ครูไม่สามารถคัดกรองนักเรียนได้ว่าเป็นนักเรียนที่มีปัญหา หรือไม่มีปัญหา ด้านการส่งเสริมนักเรียน คือ เนื่องจากครูไม่สามารถคัดกรองนักเรียนว่าควรอยู่ในกลุ่มใด จึงส่งเสริมนักเรียนในด้านที่ผิด เช่น นักเรียนบางคนถนัดด้านวิชาการ แต่ครูส่งเสริมให้นักเรียนไปทาง ด้านกีฬา และนักเรียนบางคนถนัดด้านกีฬา แต่ครูกลับไม่ส่งเสริมหรือส่งเสริมนักเรียนไปทางด้านอื่นที่ ตัวนักเรียนไม่ถนัด ทำให้ด้านการส่งเสริมนักเรียนไม่เกิดคุณภาพ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา คือ เนื่องจากการที่ครูแยกแยะนักเรียนไม่ถูกวิธี เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาที่จะไม่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ ด้านการส่งต่อ คือ เมื่อการคัดกรองที่คัดนักเรียนมาอย่างไม่คุณภาพ เมื่อนักเรียนมีปัญหา จึงไม่สามารถ ส่งต่อได้อย่างมีคุณภาพ ด้วยเหตุนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษารูปแบบการบริหารงาน ด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 และนำผลที่ได้จากการศึกษาเสนอผู้บริหารสำหรับเป็นแนวทาง ในการปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการบริหารงานทั่วไปด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
2. เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาเสนอผู้บริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

กรอบแนวคิดของการศึกษา

จากแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยคือ

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปกครอง

โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ได้แก่เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ รูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐโรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ประกอบด้วย ได้แก่

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน
3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

รูปแบบการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองโรงเรียนพหุศึกษาการ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 จำนวนทั้งสิ้น 435 คน ซึ่งนักเรียน 1 คน ต่อผู้ปกครอง 2 คน รวมทั้งสิ้น 870 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 269 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาคั้งนี้เป็นแบบสอบถาม จำนวน 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา โดยแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามรูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพหุศึกษาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบปลายปิด ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อนักเรียน โดยมีหลักเกณฑ์การประเมินผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลส่วนตัว วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ศึกษารูปแบบการบริหารงานของผู้ปกครองโรงเรียนพหุศึกษาการ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Derivation)

สรุปผลการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองโรงเรียนพหุศึกษาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ส่วนมากมีเป็นเพศหญิงอายุ 30 – 40 ปี ระดับการศึกษามัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า ผลการวิเคราะห์รูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพหุศึกษาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน

อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ที่สุด ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในระดับมาก ด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน อยู่ในระดับมาก โดยมีรายละเอียดของผลการศึกษาในแต่ละด้านดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการตรวจสอบคุณภาพนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือ โรงเรียนมีการสัมภาษณ์และสอบถามข้อมูลนักเรียนทุกคนเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักเรียน ทำให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสม และแฟ้มสะสมผลงานนักเรียน เพื่อให้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ โรงเรียนมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และมีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกครอบครัว และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เพื่อนำมาวิเคราะห์นักเรียนทุกคน

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือ ให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง รองลงมาคือโรงเรียนมีการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน และส่งเสริมพัฒนาให้กับนักเรียนกลุ่มปกติ โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เพื่อคัดกรองนักเรียน โรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา พฤติกรรม และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือ ให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มมีปัญหา

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการส่งเสริม และสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนอยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น รองลงมาคือโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการดำรงชีวิต โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์) โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (กิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม)

4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเอง และส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ รองลงมาคือ โรงเรียนมีการให้คำปรึกษากับนักเรียน โรงเรียนมีการสอนซ่อมเสริมทั้งนักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่เรียนเก่ง โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรม และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

5. ด้านการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการประสานงานครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รองลงมาคือโรงเรียนมีการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างใกล้ชิด โรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายในโรงเรียน เช่น ครูฝ่ายปกครอง โรงเรียนการจัดให้นักเรียนที่มีปัญหาเฉพาะด้าน (ด้านความรู้สึกลึก

ด้านพฤติกรรม) โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกโรงเรียน เช่น ส่งไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกับทหาร และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการพิจารณาเพื่อแยกนักเรียนสำหรับการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านความรู้สึกรู้สึก ด้านพฤติกรรม

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษารูปแบบการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ โรงเรียนพนัสพิทยาคาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการส่งเสริมนักเรียน รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งต่อ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการคัดกรองนักเรียน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1. **ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล** โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการตรวจสอบสุขภาพนักเรียนเป็นรายบุคคล รองลงมาคือ โรงเรียนมีการสัมภาษณ์และสอบถามข้อมูลนักเรียนทุกคนเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักเรียน ทำให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการจัดทำระเบียบสะสม และแฟ้มสะสมผลงานนักเรียน เพื่อทำให้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านความสามารถ โรงเรียนมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และมีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกครอบครัว และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เพื่อนำมาวิเคราะห์นักเรียนทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ สุรสาคร (2550 : 82-91) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเทศบาลนครปฐม พบว่าด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สถานศึกษาจัดทำระเบียบสะสม ทะเบียนประวัตินักเรียนเป็นรายบุคคล อยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมา สถานศึกษารวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนเป็นรายบุคคล และสถานศึกษาเก็บข้อมูลนักเรียนโดยการเยี่ยมบ้านนักเรียนเป็นลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชนกานต์ วชิรกลมกุล (2551 : 78) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูได้การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสม่ำเสมอ มีการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อจัดทำและเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวีพงศ์ หล่มวงษ์ (2551 : 81-88) ได้ศึกษาเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่าด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีการบันทึกผลข้อมูลนักเรียนรายบุคคลในความดูแลของครูที่ปรึกษาครบทุกคน รองลงมา ได้แก่ มีการจัดครูที่ปรึกษาดูแล

นักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานนักเรียน 17-25 คน/ครู 1 คน และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของนักเรียน มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กนกธร วงษ์จันทร์ (2552 : 59-60) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายชื่ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูที่ปรึกษาทุกระดับชั้นได้จัดทำข้อมูลพื้นฐาน ประวัติ นักเรียนในระยะเบี่ยนสะสม ครูที่ปรึกษามีการพูดคุย สัมภาษณ์นักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บข้อมูลนักเรียน และครูที่ปรึกษาไปเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อพบปะพูดคุยกับผู้ปกครองนักเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฌปภัช รุ่งโรจน์ (2553:99-104) ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยสถานศึกษาจัดให้มีกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจากระเบี่ยนสะสม รองลงมาคือ สถานศึกษาจัดให้มีกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จากแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก(SDQ) และสถานศึกษาจัดให้มีการศึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลจาก การเยี่ยมบ้านนักเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ผล พรหมทอง(2554 : 76-80) ได้วิจัยเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ สอนกุลหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 พบว่าด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยจากผลการวิจัยรายชื่อพบว่า ข้าราชการครูมีการวางแผนจัดทำระเบี่ยนสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคลมากที่สุด ทั้งนี้เพราะนักเรียนแต่ละคนมีพื้นความเป็นมาที่แตกต่างกัน และเมื่อมาอยู่รวมกันก็ย่อมเกิดพฤติกรรมหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การจัดทำระเบี่ยนสะสมของนักเรียนเป็นรายบุคคลทำให้ครูมีข้อมูลนักเรียนไว้ศึกษา เช่น ความรู้ ความสามารถ สุขภาพ พฤติกรรมนักเรียน และสภาพครอบครัว ซึ่งระเบี่ยนสะสมของนักเรียนแต่ละคนนับว่าเป็นเครื่องมือที่ครูมีไว้เพื่อรวบรวมข้อมูลนักเรียน โดยการให้นักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียนแต่ละคน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กุลชญา กมลคณาวุฒิ (2556 : 60-67) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลบุรี เขต 2 พบว่าด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียน รองลงมาคือ การจัดทำระเบี่ยนสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล และการบันทึกรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามลำดับ

2. ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายชื่อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือ ให้กับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง รองลงมาคือโรงเรียนมีการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างเสริมภูมิคุ้มกัน และส่งเสริมพัฒนาให้กับนักเรียนกลุ่มปกติ โรงเรียนมีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เพื่อคัดกรองนักเรียนโรงเรียนมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา พฤติกรรม และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือ ให้กับนักเรียนที่เป็นกลุ่มมีปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชนกานต์ วชิรภมลกกุล (2551 : 78) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูจำแนกนักเรียนตามพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติดเพื่อหาแนวทางในการแก้ไข โรงเรียนมีการประชุมผู้ปกครองประจำทุกปี และมีการจำแนก คัดกรองนักเรียนออกเป็นกลุ่มเสี่ยง กลุ่มปกติ กลุ่มมีปัญหา กลุ่มที่มีความสามารถพิเศษ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวีพงษ์ หล่มวงษ์ (2551 : 81-88) ได้ศึกษาเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่าด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีการใช้ระเบียบวิธีและผลการประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) และผลการศึกษานักเรียนในวิชาการและเครื่องมืออื่นๆ ในการคัดกรองนักเรียน รองลงมา ได้แก่ มีการบันทึกและรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเป็นภาพรวมของโรงเรียน และการคัดกรองนักเรียนใช้วิธีการที่หลากหลาย สามารถแยกกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงมีปัญหาได้อย่างชัดเจน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กนกธร วงษ์จันทร์ (2552 : 59-60) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมท่าแคดง จังหวัดจันทบุรี พบว่าด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการคัดกรองนักเรียนจัดแยกเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยงและมีปัญหาทำให้สามารถดูแลช่วยเหลือแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้องตรงกับปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษามีการบันทึกข้อมูลและดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนอย่างยุติธรรมและเสมอภาค และครูที่ปรึกษาวิเคราะห์นักเรียนเพื่อหาทางช่วยเหลือเป็นรายบุคคลโดยยึดหลักความถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ผล พรหมทอง(2554 : 76-80) ได้วิจัยเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่าด้านการคัดกรองนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า การคัดกรองนักเรียน เป็นการแยกนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา เป็นห้องเรียนและระดับชั้นเรียน โดยทั่วไปโรงเรียนจะทำการคัดกรองนักเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียน โดยมีการประชุมชี้แจงสร้างความรู้ความเข้าใจกับครูให้มีมาตรฐานเดียวกัน

3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือ อันดับที่ 1 คือโรงเรียนมีการส่งเสริม และสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนอยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น รองลงมาคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการดำรงชีวิต โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์) โรงเรียนมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียน และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (กิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประภาศรี ศรีวงศ์พันธ์ (2549 : 84) ได้ศึกษาเรื่องการทำงานเกี่ยวกับระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนประถมศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1 พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ โรงเรียนจัดให้มีการแนะแนว

นักเรียนด้านการเรียน การงาน โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และระดับค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมโฮมรูมให้กับนักเรียนในแต่ละสัปดาห์อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ สุรสาคร (2550 : 82-91) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเทศบาลนครปฐม พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับ พบว่าสถานศึกษาจัดกิจกรรมโฮมรูม อยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมา สถานศึกษานับสนุนชมเชยย่องนักเรียนที่ประกอบคุณงามความดี และสถานศึกษาจัดตั้งเครือข่ายผู้ปกครอง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชนกานต์ วชิรกุล (2551 : 78) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมอบรมประจำสัปดาห์เพื่อให้นักเรียนมีความรู้คุณธรรม มีการจัดการประกวดผลงานเพื่อให้โอกาสนักเรียนได้แสดงผลงานของตน และมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมอาชีพอิสระและการให้ความรู้ครูในการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวีพงศ์ หล่มวงษ์ (2551 : 81-88) ได้ศึกษาเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนดี มีพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น โฮมรูม และประชุมผู้ปกครองนักเรียน รองลงมา ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนโดยให้นักเรียนและผู้ปกครองมีส่วนร่วม และมีการรายงานผลการจัดกิจกรรม และมีการสำรวจความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กนกธร วงษ์จันทร์ (2552 : 59-60) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมท่าแคแกลง จังหวัดจันทบุรี พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูที่ปรึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมโฮมรูม ทำให้นักเรียนรู้จักเข้าใจตนเอง โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมทักษะในการปรับตัวและการวางแผนในการดำเนินชีวิตให้กับนักเรียน และมีการส่งเสริมนักเรียนในด้านความถนัดของแต่ละคนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฌบภัช รุ่งโรจน์ (2553:99-104) ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยสถานศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างและพัฒนาตนเองให้มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองให้มีความมั่นคงทางอารมณ์ รองลงมาคือสถานศึกษาส่งเสริมให้นักเรียนสามารถสร้างและพัฒนาตนเองให้มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น การรู้จักควบคุมตนเองให้มีความมั่นคงทางอารมณ์ และสถานศึกษาจัดกิจกรรมให้นักเรียนรู้จักจุดเด่น จุดด้อย และปรับปรุงพัฒนาตนเอง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ผล พรหมทอง(2554 : 76-80) ได้วิจัยเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 พบว่าด้านการส่งเสริมนักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะ การส่งเสริมนักเรียนทุกคนให้มีคุณภาพทั้งในด้านความรู้ความสามารถ และการส่งเสริมสุข

ภาพอนามัยของนักเรียน เป็นหน้าที่หลักของโรงเรียน ซึ่งกิจกรรมการส่งเสริมนักเรียนในโรงเรียน นวมนิเทศชวติศสวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี ได้มีการวางแผนการและจัดกิจกรรมโฮมรูมมากที่สุด โดยให้ครูที่ปรึกษามีการพูดคุยให้คำปรึกษาและบันทึกข้อมูลนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กุลชญา กมลคนาวุฒิ (2556 : 60-67) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การวางแผนการจัดกิจกรรมโฮมรูม รองลงมาคือ การวางแผนการจัดประชุมผู้ปกครองประจำชั้นเรียน และการศึกษาความต้องการของนักเรียน เพื่อจัดกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วินัย ทาบาง (2556 : 48-49) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก พบว่าด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีระดับความพึงพอใจมาก อันดับที่ 1 คือโรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ระดับความพึงพอใจมาก อันดับที่ 2 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแนะแนวให้กับนักเรียน ระดับความพึงพอใจมาก อันดับที่ 3 โรงเรียนจัดให้มีกิจกรรมโฮมรูมให้กับนักเรียนในแต่ละสัปดาห์ได้อย่างเหมาะสม และระดับความพึงพอใจปานกลาง อันดับที่ 4 โรงเรียนจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างครูกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศศิประภา สัมมี (2556 : 51-52) ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานตามกระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนเนินปอรั้งนงขุทิศ อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร พบว่าด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีความคิดเห็นอันดับที่ 1 คือ การจัดกิจกรรมโฮมรูมส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความรู้ ความสามารถ ความคิดเห็นในการแก้ปัญหาต่าง ๆ อันดับที่ 2 คือ มีการจัดโครงการพิเศษเพื่อส่งเสริมนักเรียน เช่น ด้านดนตรี ด้านกีฬา ด้านศิลปะ และด้านอื่นๆ ที่พบเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง อันดับที่ 3 คือ การจัดกิจกรรมชุมนุม ส่งเสริมนักเรียนเป็นไปตามความสมัครใจและความถนัดของนักเรียน เท่ากับมีการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียน และอันดับสุดท้าย คือ ผู้ปกครองให้ความร่วมมือในการประชุมร่วมกับโรงเรียนเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียน

4. ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่าอันดับที่ 1 คือ โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้นักเรียนรู้จักตนเอง และส่งเสริมความรู้ทางวิชาการ รองลงมาคือ โรงเรียนมีการสอนซ่อมเสริมทั้งนักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่เรียนเก่ง โรงเรียนมีการให้คำปรึกษากับนักเรียน โรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรม และลำดับสุดท้ายคือ โรงเรียนมีการสนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ สุรสาคร (2550 : 82-91) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเทศบาลนครปฐม พบว่าด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สถาน

ศึกษาจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมา สถานศึกษาสร้างขวัญกำลังใจแก่นักเรียน และสถานศึกษาบันทึกการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เป็นลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทวีพงศ์ หล่มวงษ์ (2551 : 81-88) ได้ศึกษาเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่าด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีการประสานงานผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน รองลงมา ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมป้องกันปัญหานักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา และมีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหานักเรียนกลุ่มเสี่ยงและนักเรียนกลุ่มมีปัญหา สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กนกธร วงษ์จันทร์ (2552 : 59-60) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี พบว่าด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูสามารถช่วยเหลือ และให้คำปรึกษานักเรียนได้ตลอดเมื่อนักเรียนประสบปัญหา ครู ผู้ปกครอง ร่วมกันแก้ไขปัญหานักเรียนได้ และนักเรียนได้รับคำปรึกษาจากครูทุกคนในโรงเรียนเมื่อประสบปัญหาทุกครั้ง ตามลำดับ ส่วนการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ผล พรหมทอง(2554 : 76-80) ได้วิจัยเรื่องระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 พบว่าด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะโรงเรียน จัดประชุมและวางแผนการป้องกันเพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ได้มีการจัดกิจกรรมในการช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมสื่อสารกับผู้ปกครอง และในการดำเนินกิจกรรมมุ่งเน้นให้ครูมีการติดตามผลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กุลชญา กมลคณาวุฒิ (2556 : 60-67) ได้ศึกษาเรื่องการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองศึกษาชลบุรี เขต 2 พบว่าด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การประชุมและการวางแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน รองลงมาคือการบันทึกการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน และการให้คำปรึกษาเบื้องต้น และการบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษร ตามลำดับ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วินัย ทาบาง (2556 : 48-49) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก พบว่าด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด อันดับที่ 1 คือ นักเรียนและผู้ปกครองสามารถติดต่อและขอคำปรึกษากับครูที่ปรึกษาได้ตลอดเวลา ระดับความพึงพอใจมากอันดับที่ 2 คือ นักเรียนได้รับคำปรึกษาเมื่อประสบปัญหาทุกครั้ง ระดับความพึงพอใจมาก อันดับที่ 3 คือ บุคคลรอบข้างนักเรียน เช่น เพื่อน ผู้ปกครอง สามารถให้คำปรึกษาแก่นักเรียนได้ และระดับความพึงพอใจปานกลาง อันดับที่ 4 คือ ครูที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือนักเรียนเมื่อนักเรียนเกิดปัญหา

5. ด้านการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า อันดับที่ 1 คือโรงเรียน มีการประสานงานครูที่ปรึกษาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รองลงมาคือโรงเรียนที่มีการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนทุกคนอย่างใกล้ชิดโรงเรียนมีการจัดให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายใน โรงเรียน เช่น ครูฝ่ายปกครอง โรงเรียนการจัดให้นักเรียนที่มีปัญหาเฉพาะด้าน (ด้านความรู้สึก ด้าน พฤติกรรม) โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกโรงเรียน เช่น ส่งไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกับทหาร และลำดับ สุดท้ายคือ โรงเรียนมีการพิจารณาเพื่อแยกนักเรียนสำหรับการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ สุรสาคร (2550 : 82-91) ได้ ศึกษาเรื่องการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเทศบาลนครปฐม พบว่าด้านการส่งต่อ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับ พบว่าครูประจำชั้นหรือครู ที่ปรึกษาประสานความร่วมมือกับครูแนะแนว ฝ่ายปกครองเพื่อส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปแก้ไขอยู่ใน ลำดับสูงสุด รองลงมา สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับภายใน เพื่อการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา และ สถานศึกษาประสานความร่วมมือกับหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเป็น ลำดับสุดท้าย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ชนกานต์ วชิรมลกุล (2551 : 78) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ มีการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน และส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเมื่อนักเรียนประสบปัญหา โรงเรียนมีการเชิญผู้ปกครองมารับทราบถึง ความจำเป็นในการส่งต่อนักเรียนทุกครั้ง และจัดให้ครูแนะแนวได้ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของทวิพงศ์ หล่มวงษ์ (2551 : 81-88) ได้ศึกษาเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานครปฐม เขต 2 พบว่าด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นราย ข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีกระบวนการส่งต่อนักเรียนมีความชัดเจน รองลงมา ได้แก่ มีการ บันทึกรายการช่วยเหลือหรือรายงานการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอก และมีการชี้แจงให้นักเรียน ทราบถึงความจำเป็นในการส่งต่อ สอดคล้องกับผลการศึกษาของกนกธร วงษ์จันทร์ (2552 : 59-60) ได้ ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมท่าคลอง จังหวัดจันทบุรี พบว่าด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนวสามารถให้คำปรึกษาและ ให้ความช่วยเหลือกับนักเรียนเมื่อเกิดปัญหาได้ ครูที่ปรึกษาร่วมกับครูฝ่ายปกครองช่วยกันแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักเรียนเมื่อเกิดปัญหาขึ้นโดยไม่ลำเอียง และโรงเรียนจัดให้มีการรับคำปรึกษาจากแพทย์หรือนักจิตวิทยา ในกรณีที่เกิดปัญหากับนักเรียน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของณปภัช รุ่งโรจน์ (2553:99-104) ได้วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการที่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบ ว่าด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดย สถานศึกษามีการบันทึกการช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาและติดตามผลนักเรียน รองลงมาคือ สถานศึกษา มีการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องภายในโรงเรียนเช่น ครูแนะแนว ฝ่ายปกครอง เพื่อการ

ช่วยเหลือนักเรียน และสถานศึกษามีการนิเทศ ติดตาม เพื่อทบทวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนตามแผนที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และสอดคล้องกับผลการศึกษาของวินัย ทาบาง (2556 : 48-49) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้ปกครองนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบางระกำ อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก พบว่าด้านการส่งต่อนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด อันดับที่ 1 คือ นักเรียนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้รับคำปรึกษาจากบุคคลอื่นในกรณีที่เกิดปัญหาขึ้น ระดับความพึงพอใจมากที่สุด อันดับที่ 2 คือ ครูแนะแนวสามารถให้คำปรึกษาและให้ความช่วยเหลือกับนักเรียนเมื่อเกิด ปัญหาได้ ระดับความพึงพอใจมากที่สุด อันดับที่ 3 คือ ครูที่ปรึกษาร่วมกับครูฝ่ายปกครองช่วยกันแก้ไขปัญหา ต่างๆ ให้นักเรียนเมื่อเกิดปัญหาขึ้น และระดับความพึงพอใจมากที่สุด อันดับที่ 4 คือ นักเรียนได้รับคำแนะนำ และคำปรึกษาจากแพทย์หรือนักจิตวิทยาในกรณีที่เกิดปัญหาขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

- 1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 1.1.1 โรงเรียนควรมีการเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เพื่อนำมาวิเคราะห์นักเรียนทุกคน
 - 1.1.2 โรงเรียนควรมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และมีการเยี่ยมบ้านนักเรียนทุกครอบครัว
- 1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน
 - 1.2.1 โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและช่วยเหลือ ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่ม มีปัญหา เพื่อให้เป็นนักเรียนกลุ่มปกติ
 - 1.2.2 โรงเรียนควรมีการคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา เพื่อ แก้ไขปัญหานักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้อง
- 1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน
 - 1.3.1 โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (กิจกรรมเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีศักยภาพเพิ่มขึ้น
 - 1.3.2 โรงเรียนควรมีการจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนให้มากขึ้นกว่าเดิม
- 1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา
 - 1.4.1 โรงเรียนควรมีการสนับสนุนให้ผู้ปกครองร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อ สร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างโรงเรียนและครอบครัวนักเรียน

1.4.2 โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาพฤติกรรมให้ไปในทางที่ถูกต้อง

1.5 ด้านการส่งต่อ

1.5.1 โรงเรียนควรมีการพิจารณาเพื่อแยกนักเรียนสำหรับการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม

1.5.2 โรงเรียนควรมีการจัดให้นักเรียนที่มีปัญหาเฉพาะด้าน (ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม) โดยส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกโรงเรียน เช่น ส่งไปปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกับทหารเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

บรรณานุกรม

- กนกร วรชัญจน์. ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. 2552.
- กุลชญา กมลคณาภูมิ. ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอบ่อทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. 2556.
- กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. 2546.
- กรมวิชาการ. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์. 2545.
- กรมสามัญศึกษา. เอกสารคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์. 2544.
- กรมสุขภาพจิต. คู่มือที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต 2544.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.2535.
- ทวีพงศ์ หล่มวงษ์. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพนักเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานด้านผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. 2551.
- บุหงา สิริบุตร.ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการจัดการบริการนักเรียนระดับปฐมวัย โรงเรียนนารายณ์วิทยา จังหวัดลพบุรี.ภาคินิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. 2547.

ประพันธ์ สุริหาร. **หลักและระบบบริหาร**. ขอนแก่น ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2541.

ประทุม ลาภาอุตย์. **ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการดำเนินงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.** 2548.

ประภาศรี ศรีวงศ์พันธ์. **การดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประถมศึกษาของ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญามหา บัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.** 2549.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. **การบริหารงานวิชาการ.** กรุงเทพฯ: สหมิตรออฟเซต.2543.

สัมมนา รณินต์ย. **เอกสารทางวิชาการ.** การบริหารการศึกษา. สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร. 2537.

สมศักดิ์ คงเที่ยง และอัญชลี โพธิ์ทอง. **หลักการบริหารการศึกษา.** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย รามคำแหง. 2542.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม เส้นทางสู่ครูมืออาชีพ.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์. 2546.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542.** กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2543.

ณปภัช รุ่งโรจน์. **การบริหารวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.** 2553.

อุทัย ยอดเยี่ยม. **การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานธุรการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอปราสาท จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต. สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.** 2545.

_____. **แนวทางการดำเนินการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.**

กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าละพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.). 2547